

den danske praksis på det her område. Men med det her forslag ser vi et forsøg på at komme et lille stykke ad vejen, og den hensigt støtter vi.

Der er jo mange negative effekter af isolation. Der er effekterne for alle, der bliver udsat for det. Det er jo derfor, at det af nogen karakteriseres som tortur. Uanset om de er skyldige eller ej, får det næsten altid effekter for dem, det går ud over. For det andet fungerer det jo som en straf i sig selv og oven i købet som en urimelig straf i sig selv, hvis der er tale om folk, der senere viser sig at være uskyldige.

Og desværre er det jo også sådan, at isolation ikke altid viser sig at være til gavn for retssikkerheden, men tværtimod kan være et redskab mod retssikkerheden. Det gælder f.eks. når isolation fører til, at folk i desperation presses til at angive folk, der viser sig ikke at være skyldige.

Vi har jo haft et frygteligt eksempel med havnearbejderen Carl Jørgensen i Esbjerg, hvor to, der var anholdt og sat i isolation, efter lang tids isolation og ved hjælp fra politiet pegede på ham som den skyldige, hvilket førte til at han sad i spjældet næsten et år uden at have gjort noget som helst på noget som helst tidspunkt.

Så ideen om, at isolation fører til retssikkerhed, er altså forkert. Isolation kan altså også føre til, at folk for at komme ud af isolationen angiver folk, som viser sig at være fuldstændig uskyldige, dvs. til det modsatte af retssikkerhed.

Vi havde som sagt gerne set, at forslaget var en erstatning for den totale isolation, og at der i stedet for var blevet indført en delvis isolation. Isolationsfængsling søger at hindre, at den sigtede kan påvirke efterforskningen gennem at kontakte og true eventuelt medsigtede og dermed hindre politiets opklaringsarbejde. Men erfaringerne har jo vist, at isolerede ikke i realiteten kan forhindres i kommunikation. Det er jo bl.a. noget, der er blevet bekræftet af en fængselspræst Worsaae Rasmussens erfaringer.

Selv om vi støtter hensigten i forslaget, mener vi, at der jo er forskellige problemer. Vi synes, det forekommer tvivlsomt, om der kan nås en begrænsning af isolation for de alvorlige sigtelser, når der ikke reelt er nogen ubrydelig overgrænse. Vi synes, at tidsrammerne forekommer noget tilfældige, ikke mindst når det af isolationsfængslingsundersøgelser fremgår, at de psykiske virkninger er så alvorlige, som tilfældet er. Og endelig mener vi, at ideen om, at unge under 18 år skal kunne isolationsfængsles

i op til 8 uger, er helt uacceptabel. Det er ikke nogen måde at behandle helt unge på, når man som sagt kender effekterne.

Selve lovforslaget skal vi have op igen her i Folketinget efter sommerferien, og jeg føler mig overbevist om – jeg håber i hvert fald – at det vil være tid nok for ministeren til at finde på de løsninger, som måske kan bringe det erklærede hovedformål endnu et skridt nærmere.

Afslutningsvis vil jeg sige, at forslaget også indeholder elementer om vidnebeskyttelse, nævninge osv., og på de fleste af de områder har ministeren efter vores opfattelse ramt en rigtig tone, men vi vil selvfølgelig kigge på enkelthederne under udvalgsarbejdet.

Tom Behnke (FP):

Som udgangspunkt er Fremskridtspartiet positivt over for forslaget.

Vi er meget opmærksomme på, at det at isolationsfængsle sigtede og mistænkte personer har ganske store konsekvenser og omkostninger, og at det altid skal stilles op imod, hvad man ønsker at opnå, altså vurderes i forhold til politiets muligheder for at efterforske i en given sag. De ting skal altid stilles op mod hinanden, og man skal altid være meget varsom med at bruge isolationsfængsling.

Konsekvenserne af isolationsfængsling har vi jo set adskillige eksempler på. Der er ingen tvivl om, at isolationsfængsling ikke er specielt sundt, og jo længere, desto værre bliver det naturligtvis. Derfor er vi i Fremskridtspartiet af den opfattelse, at den maksimumgrænse, ministeren lægger op til her, er ganske rimelig. Det er i den høje ende af skalaen, der skal lægges et maksimum for isolationsfængsling.

Jeg er dog også tilfreds med, at ministeren har åbnet en lille kattedør, så man i helt specielle tilfælde kan gå ud over denne maksimale grænse. Men den maksimale grænse skal efter vores opfattelse forstås som en virkelig maksimumgrænse, som kun helt undtagelsesvis kan overskrides. Til gengæld er vi ikke specielt enige med ministeren i, at de laveste og de mellemste grænser, om jeg så må sige, nedsættes, for det er ikke nødvendigvis sikkert, at det er hensigtsmæssigt. Men det er i hvert fald hensigtsmæssigt, at den maksimale grænse bliver sat ned, og at den bliver præciseret.

En ting, man hele tiden skal huske på, er, at der jo er en sammenhæng mellem politiets ressourcer, politiets efterforskningsmuligheder og behovet for at varetægtsfængsle og i denne